

Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. december 2007 — Cementbouw Handel & Industrie BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-202/06 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — forordning (EØF) nr. 4064/89 — Kommissionens kompetence — anmeldelse af en fusion af fællesskabsdimension — de tilsagn, der tilbydes af parterne — indflydelse på Kommissionens kompetence — tilladelse betinget af visse tilsagn — proportionalitetsprincippet)

(2008/C 51/24)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Cementbouw Handel & Industrie BV (ved advokaten W. Knibbeler, O.W. Brouwer og P.J. Kreijger)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Grippini Fournier, A. Nijenhuis og A. Whelan, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) den 23. februar 2006 i sag T-282/02, Cementbouw Handel & Industrie mod Kommissionen, hvorved Retten undlod at tage en annullationspåstand til følge angående Kommissionens beslutning K(2002) 2315 endelig udg. af 26. juni 2002 om en procedure i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 — Haniel/Cementbouw/JV (CVK), hvorved den fusion, hvorved Franz Haniel & Cie GmbH og Cementbouw Handel & Industrie BV i overensstemmelse med fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b), har erhvervet fælles kontrol med virksomheden CVK, erklæredes forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen på betingelse af, at visse tilsagn respekteredes med henblik på at ændre situationen, hvorefter der forelå en dominerende stilling på det nederlandske marked for materialer til brug for konstruktion af bærende vægge, hvilket udgjorde en urigtig fortolkning af artikel 1, 2 og artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EFT L 395, s. 1) og artikel 8, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1310/97 af 30. juni 1997 om ændring af forordning (EØF) nr. 4064/89 (EFT L 180, s. 1) — tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Cementbouw Handel & Industrie BV betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 29.7.2006.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. december 2007 — Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia mod Administración General del Estado (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo — Spanien)

(Sag C-220/06) ⁽¹⁾

(Offentlige kontrakter — liberalisering af posttjenester — direktiv 92/50/EØF og 97/67/EF — artikel 43 EF, 49 EF og 86 EF — nationale bestemmelser, der tillader de offentlige myndigheder uden om bestemmelserne om indgåelse af offentlige kontrakter at indgå aftaler med et offentligt selskab, som er den befordringspligtige postvirksomhed i den berørte medlemsstat, om levering af sådanne posttjenester, som er omfattet af eneret, og sådanne, som ikke er omfattet af en sådan ret)

(2008/C 51/25)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia

Sagsøgt: Administración General del Estado

Sagens genstand

Anmodning om præjudicielle afgørelse — Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo — fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (EFT L 15, s. 14), som ændret ved direktiv 2002/39/EF (EFT L 176, s. 21) — aftale, der uden anvendelse af reglerne om indgåelse af offentlige kontrakter er indgået mellem et organ under centraladministrationen og et selskab med offentlig kapital, og som navnlig vedrører ydelse af posttjenester, inklusive tjenester, der ikke er forbeholdt leverandørerne af forsyningspligtige ydelser

Konklusion

- 1) Fællesskabsretten skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for bestemmelser i en medlemsstat, der tillader de offentlige myndigheder uden for reglerne om offentlige kontrakter at betro levering af

posttjenester, som i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet er omfattet af eneret, til et offentligt aktieselskab, hvis aktiekapital er 100 % ejet af offentlige myndigheder, og som i denne stat er den befordringspligtige postvirksomhed.

- 2) Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, som ændret ved Kommissionens direktiv 2001/78/EF af 13. september 2001, skal fortolkes således, at det er til hinder for bestemmelser i en medlemsstat, der tillader de offentlige myndigheder uden for reglerne om offentlige kontrakter at betro levering af posttjenester, som ikke er omfattet af en eneret i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i direktiv 97/67, til et offentligt aktieselskab, hvis aktiekapital er 100 % ejet af offentlige myndigheder, og som i denne stat er den befordringspligtige postvirksomhed, for så vidt som de aftaler, hvorpå disse bestemmelser finder anvendelse,

— når det relevante tærskelbeløb som fastsat i artikel 7, stk. 1, i direktiv 92/50, som ændret ved direktiv 2001/78, og

— udgør aftaler i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 1, litra a), i direktiv 92/50, som ændret ved direktiv 2001/78, som er indgået skriftligt og er gensidigt bebyrdende,

hvilket det påhviler den forelæggende ret at kontrollere.

- 3) Artikel 43 EF, 49 EF og 86 EF samt ligebehandlingsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet og princippet om gennemskuellighed skal fortolkes således, at de er til hinder for bestemmelser i en medlemsstat, der tillader de offentlige myndigheder uden for reglerne om offentlige kontrakter at betro levering af posttjenester, som ikke er omfattet af en eneret i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i direktiv 97/67, til et offentligt aktieselskab, hvis aktiekapital er 100 % ejet af offentlige myndigheder, og som i denne stat er den befordringspligtige postvirksomhed, for så vidt som de aftaler, hvorpå disse bestemmelser finder anvendelse,

— ikke når det relevante tærskelbeløb, som fastsat i artikel 7, stk. 1, i direktiv 92/50, som ændret ved direktiv 2001/78, og

— ikke faktisk udgør en ensidig administrativ retsakt, der alene pålægger den befordringspligtige postvirksomhed forpligtelser, og som adskiller sig mærkbart fra de kommercielle betingelser, der normalt tilbydes af denne virksomhed,

hvilket det påhviler den forelæggende ret at kontrollere.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. december 2007 — United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé) og Wolu TV ASBL mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État (Belgien))

(Sag C-250/06) ⁽¹⁾

(Artikel 49 EF — fri udveksling af tjenesteydelser — national lovgivning, hvorefter kabeldistributører pålægges at udsende programmer, som udsendes af visse private radio- og tv-føretagender («must carry») — restriktion — tvingende alment hensyn — bevarelse af pluralisme i en tosproget region)

(2008/C 51/26)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé) og Wolu TV ASBL

Sagsøgt: État belge

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: BeTV SA, Tvi SA, Télé Bruxelles ASBL, Belgian Business Television SA, Media ad Infinitum SA og TV5-Monde

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Conseil d'État — fortolkning af EF-taktatens artikel 49 og 86 — begrebet »særlig rettighed« — forpligtigelse, som er pålagt en kabeldistributionsvirksomhed, til at udsende fjernsynsprogrammer, der udsendes af visse radio- og tv-føretagender, som hovedsageligt er hjemmehørende på det nationale territorium

Konklusion

Artikel 49 EF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som pålægger kabeldistributører, der virker på det pågældende område i en medlemsstat, i medfør af en såkaldt »must carry«-forpligtelse at udsende fjernsynsprogrammer, der er udsendt af private radio- og tv-føretagender, som henhører under de offentlige myndigheder i denne stat, idet de er blevet udpeget af disse offentlige myndigheder, når denne lovgivning:

— varetager et mål af almen interesse såsom bevarelse, i medfør af samme stats kulturpolitik, af den pluralistiske karakter af udbuddet af fjernsynsprogrammer på dette område, og

⁽¹⁾ EUT C 178 af 29.7.2006.